

קיד:

עין משפט
גר מצוה

י"ח אב מ"י פ"ח מהל' קרבן
פסח הל' ג:
י"ט גדר מ"י פ"ח מהל'
מעשה"ק הלכה ט:
כ ה מ"י שם הלכה י:

תורה אור השלם

1. לא תוכל לזכות את הפסח
באחד שגריף אשר יקח
אלוהי נתן לך:
דברים טו, ה

מוסף רשמי

[illegible]

כלל זמן (שעות):

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

מסורת הש"ס

(א) [חילין פ:] (ב) כעציר לעיל
 גב. פסחים 100, (ג) פסחים 101.
 חוספ' פ"ג ה"ז, ספרי ראה
 קלב. ירוש' מגילה פ"א ה"א
 ע"ש כהנ"ע (ד) [יומא סג.]
 (ה) ע"י בתר' לעיל קיב. דה"ל
 והכ"ז, (ו) [מנחות:] (ז) לעיל
 ב"ה, נדה לג., (ח) ע"י ז"ק
 (י) פרש"י ו' דה"ח, (כ) ע"י רש"י.

הגהות הב"ח

(א) גש' ורבי' לשלל לשמו כענין
(פעו) תו"מ. ינ"כ נירסת רש"י
מחוסר: (ב) רש"י דיה אלמה
וסו' דלא קלי עניה לאו כנ"ל
ולית כ' מחק: (ג) ד"ה רב נתמן
יסו' זמן הס"ד יחז"כ מיה
פנים:

גליון הש"ס

תום' ד"ה היתר וכו' ביום
השמיני אין הא קודם לכן לא.
עין יומא דף קג ע"ב:

שינויי נוסחאות

[illegible]

מילין נמי יליק. השוחט מוסר ומן דא משכן דגלגל דהיא בנת ליצור פנים הוא שאלח מועד של מדבר היה שם וקאמר רחמנא ביה נמי ללא מעשין: **אלמא אמר רבי ירמא.** צ"ל אותו ואת בנו (מילין פ:) דקמי קדשים צפנים ^ה כופא את הארבעים משום לאו דלוחו ואת בנו והיין

(א) אמר א רבי יורא
 הני מילי לרבנן לרבי
 בר יצחק אמר פנים
 חזין דמי רבה אמר
 וכדתניא רבי שמעון
 בבבא תידי בשעת
 אלא תעשה ת"ל לא
 חזון יכול אף בשעת
 באחד שערך לא
 שכל ישראל נכנסין
 וימא אחר חצות כרת
 קודם חצות לעולם
 חת הבמות קא"ל והא
 אמר איסור במה לא
 יסור זמן כ"ל והני בני
 זעירי תני מצרע
 שלמיהו והני בני
 ששת תני גזיר דועירי
 לא קבעוה תנאי א"ר
 י לא שנו אלא לשמו
 הוואי וראוי לשלא
 שמו נמי ניהיב האויל
 (ב) כע עקירה
 פניו יש לך דבר
 שלא לשמו ולא והרי

איבא לא תפשה ולא משום מחוסר זמן דהא חזו השתא בצמה גדולה:
איסור צמה לו. לקרבן זה: **היסר צמה לחיבורו.** לשלול ושלמים דנדר
 ונדבה וסיפא היק יבול כל בשעה שהוא מותר בצמה כגון קודם
 מצות שהוא ^א לשלמים תנא ^ב כי ^ג בשער אחד בצמה גדולה לשחות
 פסוקים: **דוערי קצטוב תנא.** לחיותו במצותיו מזרע בשרים:
 דרב שם **לא קצטוב תנא.** ומיהו אהן משעין לה בגמרא וקבעין
 ולה בגמ' היי כלל חמרי מפקדה דש"ק: **רב חלקיה.** אלאם קאי
 ובה אחטא דלמינו סתקת פסוקה שלא לשמו צמים: **אם ענו.** דטעור
 בחזן: **אלא שלא.** ואפילו כמחא דבשרא שמת אורי מתקבל עשיו
 צמים: **אבל שלא לשמו.** כגון לשם עולה ובשם זה הוא רחוי לב
 לפנים דכל הוציאם שמהו שלא לשמן כשרין חזן מן הפסח והשתטא:
אי הכי כי שחט עולה לשמו בחזן ממי ינייב. אלא רחוי היק לקור
 שם וזמנו ובלא לפנים: **מחוסר עקירה.** וכל כמה דלא איבער
 שם מנייה ממשכא לאו למיעקר קאי רחוי הוא: **וכי י' יל דבר**
שאינו כשר לשמו. לפנים: **וכשר שלא לשמו.** אפי' י' דקרי' לעיל
 (דף ג.) כל הוציאם כשרין שלא לשמן ה"מ היבא דכשרין לשמן אבל
 מחוסר זמן וצמלים זה שאינו כשר לשמו איך יוכר שלא לשמו:
 פסח

אָסס בן ששים והביאו בן שנה אחר ר' שמעון דכל עמלן אינן קדושים
 שם מתי שנה ממחזק ומן דלל מדי ליה לגרסיה ^א ולא נחמל ליה קדושת
 קרבן אומר בלל חששה ומטי ליתקוש לכבוד דקדוש ולמנו וקרב
 ליה דכר שמי ראי לא ^ב קרבן ילפינן ממחזק ומן שפין ראי לא ^ג שום
 נחמל ליה קדושת הגוף ופסק קודם חלות דקדוש לר' שמעון וכן מטא
 (ד) אלא פליג ר' שמעון וכתובת הכתוב ^ד פ' אהר מות ^ה קולמר מר רבי
 ונה והביאו בן ששים בן ששים והביאו בן שנה דמחזק מן גופין וא"ר
 ונה לנהלא אכל כיום שביעיל לא ונבחרות פקח הלכות בזה (דף סג.
 ונו ופירן ואדילין מבכור ליהן מקדשים אלאה משמע דקדשים קודם
 ופירן אלא עבד קורבן דרחמנא אחר * מיום השמיני ואל דלא קודם
 מעשר כדילין העבד העברה מבכור ואל דלא נחמל
 העברה דמריהו משתעי שמעוריה לקדושה ור' יוחן טעם לרבא
 דאמר רחמנא לא תעבד אי עבד לא מהני ושמה לענין זה יליף
 מיום המזרע י' בו וטומאה כעין זו וזה ויולדת אכל מיר
 (ז) נמי אשכחן דחני זו חבה ויולדת ומזרוע ומזרע מפרש מיר
 מזרוע אלא מזרוע קמי דאכל מרתי מזרוע דמיר טמא מזרוע אס' ^ח
 (ח) נמי אשכחן דחני זו חבה ויולדת ומזרוע ומזרע מפרש מיר

אלהם אמר רבי יורא הכתוב נתקו לעשה חן זה כשאר לאו היתה לעשה דברי' בתלה דחולין (דף קמא.) ובפ' ז' דמכות (דף קנ"ד.) טו. חן כלו כלאו דגזילה ולקט שמה ופיאה ונזמר י' ולא יוכל שגלה כל ימיו דא"י חמי' פתח דללקי משום לאו דלא מפשין יבא יתקו לעשה הוא אלא הו' כמו פתח דללקי הכתוב מנומחא תמורה לטומאה קלה (ט) דכלאו ואת בנו (מ"ט פ.) דרשין ולגדרי אלא יראה לעשה על לא הפסולים שבמור ושה פתח דלא יראה וכתב פתחמא דמחוסר זמן מיום השמיני והלאה יראה והיחולא מכלל שהם פסולים שהם בכלל יראה ולומר דבדאי יראה אלא שכלל בעין דבר שהיה בכלל יראה לרין דבדר החדש בסוף פ"ק דתמורה (דף קנ"ג.) וענין זה הו' דנד יבא דמורע דבכח' אלו דברים (פסחים ס"ח.) דלמחר' יתקו נתקו לעשה והיחולא מכלל' שאר טמא' שהם בכלל דלא יטמאו ואת מחייהם ולהי' פתח דללקי משום דמפורע גופיה לא' דבידי דשרדנין אלא מלא תפשו וכן פ' (מ"ט פ.) שירש דבכר אחו' ואת בנו (מ"ט פ.) שירש דבקותים דהו' כשאר לאו היתה לעשה דעלגה דמיום השמיני והלאה יראה משמע קודם זמנו לא יראה והיחולא דשעור זמנו (ט) וקשה מתק' דשמעתא וכי תימא דהי' פתח דמשום דלדיקא נמי לאו דלא מפשין לא' דלמחר' דלמי דא' דעשה ועקר דר' הלאו דלמחר' בפ"ק דתמורה (דף קנ"ד.) לא דמי דמי' מילי' הם דמיי' גבי דהדי' הלאוין אלא הפשה מדע דהא דבכר' כ' דמכות (ד' טו.) וס' ד"ה מניחא) חשיב לא' יטמאו ואת מחייהם מתק' לעשה אי' לאו משום דקדמו עשה

על גב דאיכא לאו נמי דואל המקדש לא תבא ומיהו התם איכא למימר
משום דאיכא **א** מרי עשה דכמיני מחזק למחנה תשלומם אבל אשכחן
גולה דאיכא מרי לאוי עשה ואלא מחזק דנפיקה הקבל **ב** (ד"ה
ק"ה) אמר רבא הוה גזול וחשבי ליה ניתק לעשה בזכות
ההוא **ג** ובמילין **ד** (דף פ') הלך לר'ח לתקן כההיא דתמורה (דף דף)
דפרשיה דלך סתם שני הלאון אלל העשה לומר שאין העשה מנתק:
דב נחמן בר יצחק אמר עמי דגגלי כו' שיעור הוא דקמשי
(התם) דאפילו לר"ש לא פיק במחוסר זמן פנים כי אם כח
דפי' בקוטרם. וזי גירסא אחרת דתמורה לרבי שמעון ה"א הוא
גגלגל פנים הוא אמר בר נחמן בר יצחק פנים דגגלגל כו' ורש"י לך
ספיר דנפקא ליה מלך עשוק לאו במחוסר זמן הכי **א** קרל גגלגל קאי
ופנים הוא וכי תימא קל ותומר כחוק **א** זמן מזהירין מן הדין ומשי
פנים דגגלגל לגבי שילם כחוק דמי: **א** לא קודם צחות. ואש"כ
הדין פנים שלא ליה ממשיכ כרת כיון דמחוסר עקירה הוא עומד
האי ליעקר קודם זמנו: **היתר** במה לחבירו. ושעת הימר הכמות
דקמי היינו קודם זמנו דכר כמותה שלא לשמו ואי' דמשעת הכא
דחורין שלא היינו עומד לרבי שמעון חיילא קדושה עעליהו והשוחטין
מחזין בלאו ובמעילה כפרה ליה טעמא **ד** (דף ג') נמי חזר רבי שמעון
לדמותיה דהוא חזק וזמנו חזק וזמנו חזק וזמנו חזק וזמנו חזק

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones